

Convent de Sant Bartomeu de Bellpuig

Visitar

Sintèsi istorica

Eth convent de Sant Bartomeu, plaçat enes entorns deth nucli urban de Belhpug, ei ua mòstra interessanta dera transicion deth gotic tardiu ena Reneishença. Siguec fondat en 1507 per Ramon Fòlc III de Cardòn-a-Anglesòla, baron de Belhpug e alavetz vice-rei de Sicília, qu'obtenguec deth papa Juli II ua bulla entà establir un convent de franciscans en lòc a on i auie ua vielha capèla de Sant Bartomeu. Eth projècte iniciau, que prevedie un convent de granes dimensions hèt damb pèira talhada, se realizèc sonque en part e a sofrit modificacions: destruccions e readaptacions. I a notícies qu'era glèisa ja ère acabada er an 1591, mès es òbres dera rèsta de dependéncies monastiques s'alonguèren enquia mitat deth sègle XVII.

Era glèisa, qu'acuelhec des de 1531 enquia 1841 eth mausolèu reneishentista deth sòn fondador, siguec afectada, coma tot eth convent, pera aucupacion des soldats francesi (1809) e espanyòus pendent era Guèrra deth Francés. Restablida era vida conventuau, en 1815 se n'inicièc era restauracion. Mès arraïtz dera secularizacion de 1835 queiguec en roeina enquia qu'eth 1899 l'aucupèren es pairs paüls, es quaus i bastiren ua glèisa naua (1903-1906) e i installèren eth sòn seminari menor. Er an 1990, heren donacion deth convent ara Generalitat de Catalonha damb era fin que se destinèsse a usatges sociaus e culturaus.

Era bastissa conventuau, de planta regulara, s'organize entorn de dus claustres. I destaqueu era composicion deth claustre dera cistèrnia, a on se pòt apreciar era superposicion estilistica, era sala capitulara, eth lavabo deth refectori, d'estil plateresc, e er armari des calicis dera sacristia, d'estil gotic florit. Eth convent siguec declarat Monument d'interès Culturau en 1984.

1

Accès

Pòrta principau d'entrada en convent en forma d'arc de miei punt damb granes dovelles e er escut des Cardòn-Anglesòla ena clau.

[Plànol](#)

2

<

>

Pati

Un còp passat eth vestibul e eth corredor, trobam era entrada en pati. En miei deth claustre i a era hònt, de tassa modèrna e tija siescentista decorata damb galhons ena part inferiora.

[Plànol](#)

3

<

>

Escalèr

sègle XVII

Er escalèr ei un bastiment siescentista coma d'auti ambients d'aguesta zòna deth convent. Son significatius es arcs de miei punt que transformen era impòsta en faussi capitèths, es volutes der arrincament, era barana de balustres e eth torn estelat.

[Plànol](#)

4

Claustre

Sègles XVI-XVII

Aguest dusau claustre ei er element arquitectonic mès considerable deth convent. Participe deth gotic tardiu. S'i pòt observar era solucion arquitectonica innovadora der intradòs des arcades, de forma entorchada. Ath costat de levant trobam articuladi en sòn entorn es encastres entara vida comunitària. Es galeries superiores son un hijut deth començament deth siècle XVII e mantien er estil reneishentista.

[Plànol](#)

5

Antic refectòri

Er antic refectòri, ua sala alongada, cubèrta damb crotzadura simpla, conten er ornamentau lavabo goticoreneishentista de marbre blanc dera epòca constitutiva.

[Plànol](#)

6

Antica codina

Ei ua sala espaciosa qu'aucupe dus trams de vòuta e que se daurís ath jardin per dues hièstres. Era codina e era recodina son separades per ua petita sala o distribuïdor que comunique damb eth refectòri.

[Plànol](#)

7

Sala capitulara

Ath costat deth refectòri se tròbe era sala capitulara. Es claus de vòuta mòstren medalhons damb retrats des fondadors, Elisabet (Enríquez) de Requesens e de Ramon Fòlc III de Cardònna-Anglesòla.

[Plànol](#)

8

<

>

Sagristia

Ua ampla abitacion en forma de L cubèrta per tres trams de crotzadura estelada. A dues pòrtes, ua entà gésser tath guardader deth Duc e era auta entà entrar ena glèisa. En ua des parets trobam er armariet entà sauvar es objèctes liturgics, d'elaborada filigrana.

[Plànol](#)

9

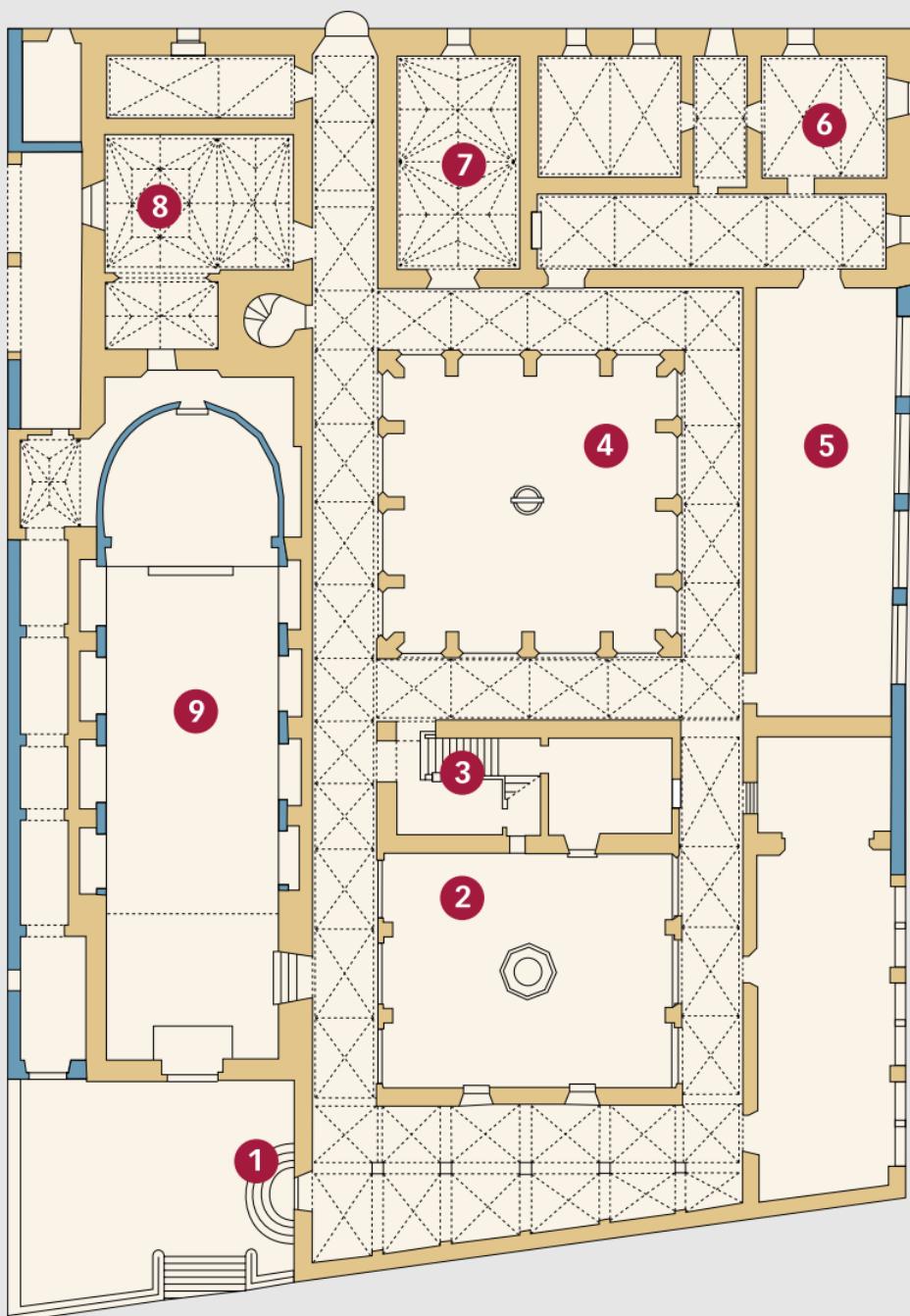

Glèisa

Sègle XX

Çò de mès destacat dera primitiva glèisa ère eth monument funerari de Ramon Fòlc III de CardònAnglesòla, abans plaçat en ua capèla deth costat dera Epistòla e transportat, entre 1841 e 1842, tara glèisa parroquiau de Belhpug a on se consèrve actuauments.

[Plànom](#)

S. XVI-XVII

S. XX